

سرمقاله

کنفرانس سازمان و دستاوردهای آن

کار شماره ۲۱۱- تیرماه ۱۳۶۶

بازتاب تارنمای سازمان فدائیان (اقلیت)

<http://www.fadaian-minority.org>

info@fadaian-minority.org

سرمقاله

کنفرانس سازمان و دستاوردهای آن

تلاطمات و بحران‌هایی که هر سازمان پرولتری در مقاطع مختلف حیات خویش با آن‌ها روبرو می‌گردد، هر چند که بی‌تردید صدمات و لطمات سنگینی به جنبش طبقه کارگر و سازمان رزمنده آن وارد می‌آورند، اما اگر درس‌های لازم از این بحران‌ها آموخته شود و در جهت خلوص ایدئولوژیک - سیاسی آن سازمان حل گردند، نهایتاً به استحکام تشکیلاتی و انسجام ایدئولوژیک - سیاسی خواهند انجامید.

بحرانی که سازمان ما از اواخر سال گذشته با آن روبرو گردید و زندگی درونی و فعالیت بیرونی آن را مختل و در معرض یک تهدید جدی قرار داد، بلاتردید لطمات سختی به سازمان وارد آورد. این بحران که با یک از هم‌گسیختگی تشکیلاتی همراه بود، گروهی را به انحلال‌طلبی و انشعاب و گروهی را که بنا به خصلت‌های طبقاتی‌شان فاقد ثبات و پایداری در شرایط بحرانی می‌باشند به انزوا و انفعال سوق داد. با این وجود سازمان ما که طی حیات مبارزاتی خود بحران‌های متعددی را پیروزمندانه از سرگذرانده است، می‌بایستی این بحران را نیز برغم لطمات آن از سر بگذراند و به حرکت خود ادامه دهد، اما این امر نمی‌توانست جز با یک جمع‌بندی از مسائل و معضلات سازمان، علت‌های بحران و ریشه‌یابی آن، به شکل اصولی انجام پذیرد. این خود نیازمند یک نشست سازمانی بود که مسائل در یک بحث همه‌جانبه و جمعی به بحث گذارده شود، نشستی که قادر به جمع‌بندی و قدرت تصمیم‌گیری باشد. ایده‌آل‌ترین شکل این نشست همان کنگره سازمانی بود، اما از یکسو نتایج حاصل از بحران و از هم‌گسیختگی در تشکیلات و از سوی دیگر موانع و محدودیت‌های زمانی و مکانی برگزاری چنین

نشستی را در کوتاه‌ترین زمان ممکن، امکان‌ناپذیر می‌ساخت، با این وجود نشست فوری ضروری بود، چرا که به هیچ وجه اصولی نبود که همچون گذشته به حرکت خود ادامه دهیم و جمع‌بندی را به کنگره محول سازیم. لذا کمیته اجرائیه سازمان که در این بحران اخیر، موقتاً مسئولیت امور تشکیلات را برعهده گرفته بود یک کنفرانس مرکب از جمعی از اعضاء و کادرهای سازمان تشکیل داد تا مسائل تشکیلات را مورد بحث قرار دهد، و نیز مضمون اجلاس و حیطه وظایف و تصمیم‌گیری‌های آن در همان جلسه روشن گردد. این کنفرانس در کوتاه‌ترین زمان ممکن برگزار گردید و از آن جایی که از یکسو مسائل برنامه‌ای، تاکتیکی و تشکیلاتی از مدتها پیش در درون سازمان به بحث گذارده شده و از سوی دیگر امکان برگزاری فوری کنگره ناممکن بود، کنفرانس تصمیم گرفت که در مورد برنامه، اساسنامه و خط مشی تاکتیکی سازمان در وضعیت جاری نیز تصمیم قطعی اتخاذ نماید. بالنتیجه دستور جلسات کنفرانس به شرح زیر تعیین گردید:

بررسی گزارش سیاسی و تشکیلاتی کمیته اجرائیه.

بحث و بررسی و تصمیم‌گیری درباره برنامه و اساسنامه سازمان.

تصویب قطعنامه‌هایی پیرامون خط مشی تاکتیکی سازمان.

انتخاب یک کمیته اجرائیه جدید.

کنفرانس ابتدا به بحث و بررسی پیرامون گزارش سیاسی و تشکیلاتی کمیته اجرائیه پرداخت و بر این نتیجه‌گیری صحه گذاشت که سیستم تشکیلاتی و سبک کار ما در گذشته، عمده‌ترین مانع بر سر راه انجام وظایف

سازمانی ما بوده و منجر به بحران‌های مداوم در تشکیلات و ضربات پلیس به سازمان شده‌اند، در این سیستم تشکیلاتی به علت فقدان مناسبات و ضوابط حزبی اصول سانترالیسم - دموکراتیک عملکرد واقعی خود را از دست داده از یک سو به سانترالیسم یک جانبه و از سوی دیگر به لیبرالیسم انجامیده است، مکانیسم‌های دموکراسی درون تشکیلاتی نیز یا مورد نفی و انکار قرار گرفته و یا به ضد خود تبدیل شده‌اند. بحث و مبارزه ایدئولوژیک در پاره‌ای موارد از مضمون واقعی خود تهی شده و حتی زمینه‌ساز انشعاب گردیده است. اصل انتقاد و انتقاد از خود که می‌باید در جهت رفع نواقص و کاستی‌ها و بسط و تحکیم مناسبات رفیقانه بکار گرفته شود عملکرد واقعی خود را از دست داده است، نتیجتاً معضلات و نابسامانی‌های تشکیلاتی نتوانسته است به شکل اصولی خود حل گردد و منجر به بروز بحران‌ها و اختلاف نظرهای حاد در تشکیلات شده است. در این میان کمیته مرکزی سازمان که در اساس می‌بایستی در جهت دگرگونی این سیستم تشکیلاتی و حل نابسامانی‌های تشکیلاتی گام بردارد به علت فقدان وحدت نظر بر سر مسائل و معضلات تشکیلاتی، و نیز ترکیب خود مرکزیت نه تنها در جهت دگرگونی این سیستم تشکیلاتی اقدامی انجام نداد بلکه در موارد متعدد خود به عامل تشدید کننده بحران‌ها تبدیل گردید...

کنفرانس پس از تصویب گزارش سیاسی و تشکیلاتی، طرح اصلاح‌شده برنامه سازمان را که در شماره ۲۱۰ نشریه "کار" منتشر گردید، به عنوان برنامه سازمان تصویب نمود. سپس اساسنامه سازمان را با در نظر گرفتن انتقادات و پیشنهادهاتی که طی دو سال گذشته ارائه شده بود و مباحثی که در جلسات کنفرانس صورت گرفت مورد تصویب قرار داد.

تدوین و تصویب قطعنامه‌هایی پیرامون مسائل تاکتیکی یکی دیگر از اقدامات کنفرانس بود. در این زمینه قطعنامه‌هایی درباره شرایط کنونی، وظایف و تاکتیک‌های ما و نیز شیوه برخورد به

احزاب و سازمان‌های غیرپرولتری به تصویب رسید.

علاوه بر این کنفرانس قطعنامه‌های دیگری نیز تصویب نمود که از آن جمله قطعنامه درباره الحاق (اقلیت) به نام سازمان است. این مسئله از آن جهت ضروری بود که امروزه جریان‌های مختلفی به نام سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران فعالیت می‌کنند، و این امر منجر به اغتشاش و ابهام در ذهن توده‌ها می‌گردد، هر چند که خط مشی سازمان آن را به طور کلی از کلیه جریان‌های دیگر متمایز می‌سازد، با این وجود برای رفع هر گونه ابهام و اغتشاش در میان توده‌ها لازم بود که (اقلیت) پس از نام سازمان ذکر شود.

آخرین بخش کار کنفرانس، انتخاب یک کمیته اجراییه جدید بود. کمیته اجراییه‌ای که در حین بحران اخیر مسئولیت امور تشکیلات را موقتاً برعهده گرفته بود، با آغاز کار کنفرانس وظائف‌اش به پایان رسید و از آنجائیکه کنفرانس انتخاب یک کمیته مرکزی جدید را به کنگره دوم سازمان محول نمود، لذا یک کمیته اجرایی جدید انتخاب نمود که تا دومین کنگره سازمان از وظائف و اختیارات کمیته مرکزی در زمینه پیشبرد امور و هدایت تشکیلات برخوردار باشد. مسائل مورد بحث و مصوبات کنفرانس نقش و اهمیت آن را در حیات سیاسی سازمان روشن می‌سازد کنفرانس با تصویب برنامه، اساسنامه و قطعنامه‌هایی پیرامون وظائف تاکتیکی و خط مشی سازمان در وضعیت کنونی، زمینه فعالیت هدفمند را در تشکیلات فراهم ساخت و به خط و مرزهای ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی سازمان صراحت بیشتری بخشید. همچنین با ارزیابی و جمع‌بندی معضلات تشکیلاتی طی دوران پس از کنگره سازمان و نقد حرکت گذشته و ارائه راه‌حل معضلات به حرکت آتی سازمان مبنای جدیدی بخشید. مصوبات کنفرانس خود گویای دست آوردهای مهم و برجسته آن هستند...